

дошълъ въ Іерусалимъ, гдѣ ученицы-тѣ Христовы ся бояли отъ него и не вѣрвали, че ся е обрнѣлъ камъ Христа. Единъ изъ нихъ, по имя Варнава, го пріелъ въ кѣщи си, привелъ го прѣдъ Апостолы-тѣ и расказалъ за всичко, что ся случилось съ него на пътя въ Дамаскъ. Оттогава Савлъ ся памиралъ всякога наедно съ нихъ въ Іерусалимъ и съ голѣмо усердіе проповѣдувалъ Евангеліе-то. Кога му прѣдстояла опасность въ Іерусалимъ, Христіане-тѣ го прѣпроводили въ Тарсъ. Послѣ той посвятилъ всичкій си животъ да распространява вѣрж-тѣ Христовѣ между язычници-тѣ и мужественно прѣтърпѣлъ различни трудове и мъкы за прославление на имя-то Христово. Еврейско-то имя Савлъ испослѣ прѣмѣнилъ на созвучно римско имя Павелъ.

17

ГЛАВА СVІ.

ОБРАЩЕНИЕ-ТО НА КОРНЕЛІЯ СОТНИКА.

Въ Кесаріѣ живѣялъ нѣкой си челоуѣкъ, по имя Корнелій сотникъ отъ полка, който ся наричалъ Италійскій. Тойзи воинъ, както и всичкій му домъ, былъ благочестивъ, богобоязливъ, милосърдъ камъ сиромаси-тѣ и често ся молилъ Богу. Веднажъ, подиръ пладне, во видѣніе, му ся явилъ Ангелъ Божій, който извикалъ: „Корнеліе!“ Като го видѣлъ, Корнелій потреперялъ. „Что, Господи?“ отговорилъ той, „Молитвы-тѣ ти сѣ услышаны, и милостыни-тѣ ти помни Богъ,“ казалъ Ангела-тѣ. „Прати во Іоппіѣ и повыкай у себе Симона, който ся зове Петръ. Той живѣе при море-то, въ кѣщѣ-тѣ на одного кожевника, Симона. Петръ ще тя научи, что трѣбва да правишь, та да ся спасишь ты и весь домъ твой.“ Като казалъ това, Ангела-тѣ станѣлъ невидимъ.

Корнелій незабавно повыкалъ двама отъ слугы-тѣ си и одного благочестива воина, който служилъ подъ негово начальство; расказалъ имъ всичко, что чулъ отъ Ангела, и въ сѣщій вечеръ ги испратилъ въ Іоппіѣ.